
Shri Maruti Stava

श्रीमारुतिस्तवः

Document Information

Text title : mArutistavaH

File name : mArutistavaH.itx

Category : hanumaana

Location : doc_hanumaana

Author : Nityananda Shastri

Transliterated by : Shree Devi Kumar shreeshrii at gmail.com

Proofread by : Shree Devi Kumar shreeshrii at gmail.com

Description/comments : Each line of the composition starts from the rAmarakShA kavacha part (shiro me rAghavaH pAtu)

Latest update : October 21, 2019

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

October 21, 2019

sanskritdocuments.org

Shri Maruti Stava

श्रीमारुतिस्तवः

॥ श्रीमत रामाय नमः ॥

अेतस्तवीयपयैडेकपादप्रथमाऽक्षरैरुच्यार्यमाणा

रामरक्षास्तोत्रीयायेते श्लोकाः -

शिरो मे राघवः पातु भालं दशरथात्मजः ।

कौशल्येयो दृशौ पातु विश्वामित्रप्रियः श्रुती ॥ १ ॥

घ्राणं पातु मन्त्राता मुभं सौमित्रिवत्सलः ।

जिह्वां विद्यानिधिः पातु कण्ठं भरतवन्दितः ॥ २ ॥

स्कन्धौ दिव्यायुधः पातु भुजौ भग्नशकार्मुकः ।

करौ सीतापतिः पातु लृद्यं जामदग्न्यजित् ॥ ३ ॥

मध्यं पातु भरध्वंसी नाभिं जाम्भवदाश्रयः ।

सुग्रीवेशः कटी पातु सखिनी हनुमत्प्रभुः ॥ ४ ॥

उरु रघूत्तमः पातु रक्षःकुलविनाशकृत् ।

जानुनी सेतुकृत् पातु जङ्घे दशमुभान्तकः ॥ ५ ॥

पादौ विभीषणश्रीदः पातु रामोऽपिलं वपुः ।

एति शम् ।

॥ श्रीः ॥

अथ श्रीमारुतिस्तवः ।

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

मङ्गलाचरणम् ।

राजतेजोपमे विराजते याऽऽसने मलति राजतेऽत्र सा ।

सर्वदानवकदम्भि सर्वदा सर्वदा दधिमथी मथीनतात् ॥ १ ॥

सखंसका खंसगतिप्रवीणा वीणामुपादाय निजं स्वपाणौ ।

सरस्वती सा मम चित्तरङ्गोऽरं गेयमारभ्य नटीव नृत्यात् ॥ २ ॥

माधवनन्दननित्यानन्दनतो नन्दनन्दनो नन्धात् ।

स्वपदारविन्दनन्दितमिन्दिरमिन्दिरेश ! याऽऽनन्धात् ॥ ३ ॥

अथ स्तवप्रारम्भः -

शिञ्जानमञ्जमुकुटैः सुकुटैरिवोच्चै

रोचिर्भिरद्भिरिव रुद्धतराऽन्तरावैः ।

मेधैः सुरैः पद्युगं भुङ्क्षु सिञ्चमानं

रामाऽनुगस्य विनुमो धृततट्टपमानम् ॥ १ ॥

धर्मोपमानभवतापशुषः पुमांसोऽ-

वः सत्यमेव सुषुप्तः परिदृश्यते वः ।

पादधुपादप उदेति वनौकसोऽर्त्त-

तुच्छाय अेष छति तत्तलमाश्रयध्वम् ॥ २ ॥

भा यन्नप्तेभ्य उद्विता मुद्विता समुद्र-

लङ्घस्य साधु समये समयादधस्तात् ।

दर्वाङ्करेभ्य छव सूचयितुं प्रियं स्वं

शर्म प्रयच्छतु कपीशपदद्वयं तत् ॥ ३ ॥

रक्ता छि यत्र भृशमङ्गुलयो रमन्तेऽ

थात्सारितेव रुचिरा रुचिराश्रयं यम् ।

मत्वा परं व्रजति रक्ततराऽपि सस्वौ-

जः संयुतो हनुमतो नु मर्तोऽग्निपद्मः ॥ ४ ॥

कौ धावतेऽ तिगमिताम्भुधये तु यस्मै

शल्यादिभिर्विरुद्धितां सङ्घितां प्रकाशैः ।

येयामिव स्फुटयितं पदवीं यदीया

योजयेव याति पदरुक्पुरतः स पातु ॥ ५ ॥

दृष्ट्वा यदीयपदपङ्कजमेकवारं

शौटीर्यवीर्यसङ्घितं जलराशिलङ्घे ।

पापात् प्रमुञ्चत छलैव नरश्च पूजयोऽ

तुल्यो भवत्यऽवतु सोऽनिलनन्दनो नः ॥ ६ ॥

वित्यज्य याति जनकस्य गृहं छि जाता

आसारतां सुदधती स्वविवृद्धिकाले ।
 मिथ्यात्वडीनमिति निर्दिशतीव यद्भाऽ
 त्रस्थेनवेश्म भजते भज ते पदे ङ्त् ॥ ७ ॥

प्रिय सर्वदैव भङ्गुरक्ततराऽङ्गुलीषु
 यः श्रीमतो ङ्नुमतोऽङ्घ्रियुगाप्रकाशः ।
 श्रुत्यादिकीर्तितगुणो दशदिक्शु सूर्योऽ-
 तीन्धेऽयमित्यऽवगतः कविभिस्सवोऽव्यात् ॥ ८ ॥

घातव्यभव्यसुरभिः सुरभिः सदा प्र-
 णन्मनोभिरभरैर्भ्रमरैरिवोऽयैः ।
 पापप्रतापसुसमापनतापरः सोऽ-
 तुल्यः पुनातु पुरु पावनिपादपद्मः ॥ ९ ॥

मय्युच्छ्रितात्मनि क अघत आ छतीव
 भज्योतिषां समुदयाय रुषेव रक्ता ।
 त्रासं प्रदातुमित्येति छि यत्प्रभोर्द्विधं
 तार्यात्स देव । भवतो भवतोऽङ्घ्रिपद्मः ॥ १० ॥
 छतिपादवर्णनं समासम् ॥

मुञ्चन् कृष्णामजगरोऽतिगरोऽयमित्यं
 भं संस्पृशन्नपरितः परितश्च यस्य ।
 सौलभ्यतः परित्यितः कविभिः सुपुच्छो
 मिथ्यात्वमन्तयतु नः स समीरसूनुः ॥ ११ ॥

त्रिर्यं स्वपुच्छमलमच्छकशासुपट्ट-
 वत् सन्ततं ङ्युपरितः परितः प्रकम्प्य ।
 सन्ताडिता ङ्नुमता रिपवः स धूते-
 लः कम्पयेत डिमुनाऽस्मदरातिवर्गम् ॥ १२ ॥

जित्वाऽक्षमुच्छलितमन्यपरं प्रतीवाऽऽ-
 हां कर्तुमीछितवतः समदं समानम् ।
 विर्वावधी रयत अदिव भं छि यस्याऽ-
 धाऽस्मान् प्रभोधयतु सोऽप्रथमोवनौकाः ॥ १३ ॥

निन्धे यमाशु शमितां शमितस्वभक्ताऽऽ-

धिः शान्तं येव हि उरिस्मरणे उन्मान् ।
 पापिद्विषां यं शमने स्वयमुद्भटः स्व-
 तुल्यं व्यधाश्चमिड गुच्छयतात्स पुच्छः ॥ १४ ॥
 कन्धर्पदर्पदलनं गलनन्दिताऽऽहिं
 ठं दध्युषोऽवतु कपेः स्तिमितः स पुच्छः ।
 भव्योऽभवत्तदनु यस्य हि वालुस्तो
 रक्षोदयाऽनुगातियन्त्रितसूत्रशाली ॥ १५ ॥
 तन्यात्तमामतिमतिं विहितस्तुतीनां
 वन्धस्य तद्गुणमतो ललितं सुलूमम् ।
 दृष्टाऽऽहिबन्धनमस्त्रिजमाशु येने
 तःप्रक्षतोऽपि कृष्णिनेव बबन्ध वीरः ॥ १६ ॥
 स्कन्दाभ एशजतया यं सशक्तितायां
 धौरैयतां कपिबले दधदधतां सः ।
 दृष्टया तु यस्य भवद्वूपनिमग्नजन्तून्
 व्यामोहितानुपरि कर्षति पुच्छरज्जुः ॥ १७ ॥
 युद्धे हि येन करटीव करेण वीरोऽ-
 धः पातयन् विटपिनो नहि विघ्नमाप ।
 पापं लुनातु मलमल्लकिनः सुमल्ल-
 तुल्यस्य लूमममलं मम लम्बितं तत् ॥ १८ ॥
 भुञ्जत तत्कलमिडैव स यो यदञ्ज्याञ्-
 जौर्त्यप्रदं परदुदो निदिशन्नितीव ।
 भव्यो हि योऽरिषु तमैक्षयतर्द्धिमाप्याऽ-
 ग्रेः पूर्वमात्मनि स पातु कपीशपुच्छः ॥ १९ ॥
 शक्तो निशाचरमलःशिथिलीकृतौ यः
 कार्ये वशीकरेण आशु यं शूरं येव ।
 भुञ्जेद्वशेस्थितमरिं सुकशैव शोभौ-
 कः प्रातु शौचमनिशं बडुशः स पुच्छः ॥ २० ॥
 धति पुच्छवर्णनं समाभम् ॥
 कण्ठोत्तमाङ्गलसितौ सुसिताविवाऽऽही

शौध्याविव स्वतनुजाय उरोऽ एतौ ।
 सीदद्भिरेवमशिभिः प्रवितर्कितौ यौ
 तावत्र शं वितनुतां कपिराजभाडू ॥ २१ ॥

पमेशनामकथकान्प्रति नृन्प्रदत्तो-
 तिःश्रीशदूत उदितं यमदूतमन्ते ।
 पात्यं प्रपात्य मिषतो नु यथोर्दधे तत्-
 तुच्छस्य मुद्गरयुगं भज तद्भजौ तौ ॥ २२ ॥

हृत्याऽऽगतोऽरिसुदृशां मृतभर्तृकाणां
 दस्योः पृथोः स्वसलसा सलसा य हृत्या ।
 यन्त्रेण योऽगदमणोर्भुजयोश्च तत्राऽ-
 जानान्नु दाडर्थययमाशु विभुः स पायात् ॥ २३ ॥

मड्युद्भववाऽर्पितमणिग्रलणक्षणेऽनु-
 दग्गाऽऽननस्य सुकपेर्नमितो भुजो यः ।
 न्यस्य स्वकेऽडिसमतां नतपाणिकोष-
 जित् । सन्मणीकृणामणी मनुते स्तुवे तम् ॥ २४ ॥

मत्वा गिरिं तुणामिवोद्धृतवाऽन्पीशोऽ
 ध्यऽग छि यस्य सलसा स उरीशभाडुः ।
 पापैर्निशाथरथयैस्त्रपयैव दृष्टोऽ-
 तुल्यः शुक्यं शमयतामयताग्य शोभाम् ॥ २५ ॥

अधोतमुद्गतमवेत्य रसालमेव
 रत्या तमामुमित उत्पततोऽति वातेः ।
 ध्वञ्जद्धृष्टिर्भुजयुगल्यधिशोडिणी या
 सीदन्नृणां द्विवि गमायतता श्रये ताम् ॥ २६ ॥

नाभस्वतस्य य सदर्पकयेष्टितं तद्
 भिन्दानमर्तिगणभुजवलयारुशोभम् ।
 जाग्रत्यलाशपतनं मधुमाधवीया-
 म्भर्त्नी श्रियं तुलयदुय्यतु दोर्द्धयं वः ॥ २७ ॥

वन्धेशितुर्भुजलताऽऽगुलिशाभिकाऽऽव्या-
 दासक्तपाणिदलकडुणिकाः य तत्र ।
 श्रद्धेयमुत्पृथु दरस्कुटितं सुमं तद्

यः सार्थकः करधृतः षलु मुद्गरोऽस्ति ॥ २८ ॥

सष्ठु स्मराभ्यऽपि य तौ सुकपिप्रवेष्टौ
 ग्रीवासुकम्भुमति नाभिजलभ्रमाढ्ये ।
 वेलोत्कटे उनुमतोऽङ्गुधुधौ य यौ साऽऽ
 शः सत्कविः सुमनुते तटभित्तिभन्धौ ॥ २९ ॥

कञ्जासनेन रचिता रिपुताऽनाय
 टीक्याविमौ उनुमतः किमु दीर्घदण्डौ ? ।
 पा स्तम्भको हरिश्चादुत धर्तुमर्या-
 तुन्नं जगन्मिति मतौ नम वातिबाहू ॥ ३० ॥
 धति भुजवर्णनं समाप्तम् ॥

सक्तधुतेर्धुतिविभातविभातकालोत्-
 थित्यऽश्चकश्चविधृतो रविमण्डलस्य ।
 नीकाशभावमयमानमथाऽसमानं
 उर्थश्चभल्लपतिमन्त्रिभुषं तद्व्यात् ॥ ३१ ॥

नुत्यो रविः किमुदितो न तु पूर्वसानु-
 मत्कूट ओष किमु राजति पूर्णचन्द्रः ? ।
 प्रत्यक्षमेतदु रा मनितं तु यस्याऽऽ-
 भुः । सम्मुदा जनकजाऽसिजयाऽऽन्तराणि ॥ ३२ ॥

उरु प्रताऽयत अेव छि तस्य वाते
 उढप्रसादमवलोक्यत आननाब्जम् ।
 रत्येति संप्रथित ऋक्षभुषैः सदा स
 धूतकृन्निशाटगणभेज्यतां भुषेन्दुः ॥ ३३ ॥

तथ्यं भवेदजलजो यद्वि पद्म उद्यद्-
 मः सर्वदाऽपि य स तापनमण्डलेन ।
 पादोत्करोण न छि जात्वऽपि तापितः स्यात्
 तुल्यत्वमात्मनि तदैव लभेत येन ॥ ३४ ॥

रत्या युतः सुकविवत्सुनिबन्धत्ताऽ
 क्षः किं कथञ्चन उठात्तपदप्रयोक्ता ।
 कुञ्चन् भ्रुवौ विरचने कविवर्यमानी

लब्धुं कवीश्वरपदं प्रभवन्मनुष्यः ? ॥ ३५ ॥

विज्ञाय डेतुत षतोऽतुलतां तु तस्य
 नाऽमूढशो गुणगणं ङुमन्मुभस्य ।
 शकनोमि वर्णयितुमर्णवपूर्णाताऽनु-
 कृत पार्थवं नु विरमामि नमामि यद्वा ॥ ३६ ॥

जातं यतो जनकजाऽधिगमोत्तरं या-
 नुध्वानि गार्जितमुद्गूर्जितमार्जवाढ्यम् ।
 नीत्वा स्वकर्णपथमव्यितटे भटेन्द्राः
 सेडुर्न कर्णयितुमर्णवपूर्णागीर्णम् ॥ ३७ ॥

तुष्टा वितर्क्य शिषिनो धनगार्जितं यत्
 कृतस्नाश्च नैजललनाललनाविलोलाः ।
 पाथोधिमासवत आसविटेऽजस्य
 तुष्टिं ङनूमत षवाऽऽतनिंतुव्यनृत्यन् ॥ ३८ ॥

जन्तुप्रजोऽपि वनजो कृतभक्तसक्ताऽ-
 धेडं डि यत्सपदि केसरिनन्दनस्य ।
 दक्षं निशम्य मनसाऽवडितेन शित्रं
 शर्मप्रकर्षमतुलं लभते सलीलम् ॥ ३९ ॥

मुष्यस्य मर्कटकुले भतयातुधानान्
 भाएज्यं सुनीतवत आशुगजस्य यथ्य ।
 तथ्यं व्यबुध्यत तदा जयतोपशब्दं
 कः सत्कविर्नडि कपीन्द्रमुषं तदव्यात् ॥ ४० ॥

एति मुषवर्णनं समाप्तम् ॥

पादेन योऽरिशिरसि प्रडर्ति विधाय
 दौःष्यप्रदां स्वयरणस्य य शोषिमानम् ।
 विज्ञो न्यदर्शयत रक्तमिषेण नूनं
 भीनाशकः कपिवरोऽस्तु स मे प्रसन्नः ॥ ४१ ॥

षट्पत्तिरीश्वरपदाम्बुजयोर्धकः प्र-
 णत्य स्थितोऽविरिति याशुगजश्च नागैः ।
 श्रीमन्मृगारिभिरु केसरिपुत्र षत्यऽ-

दः संप्रधार्यं जगृहे स्वत एवमेभिः ॥ ४२ ॥

पातात्स पावनिरपावनपापपातात्-
तुन्नस्वकानिड भवे परिधिन्वितुन्नः ।
रागाऽऽत्तराम इति याक्षजयी निरागा
भोक्षप्रदोऽप्यविलितस्वसुभक्तभोक्षः ॥ ४३ ॥

भिन्नत्वमाप्य रुदितेन य योऽस्त्रपत्वं
लङ्घौकसामृतमसाधयदाञ्जनेयः ।
वन्धः स्व औक्षत शिवोद्भवतां यथा याऽऽ-
पुः क्षेममात्मसुद्धः स करोतु भद्रम् ॥ ४४ ॥
इति श्रीहनुमद् वर्णनं समाप्तम् ॥

आधाऽक्षरप्रकटितोत्तमरामरक्षा-
स्तोत्रीयपद्यमणिनाऽत्यऽमुना स्तवेन ।
रक्षा भवत्युभयतस्त्विति गेय इत्योऽ-
ष्टव्यस्तथैष पठनीय उद्येतिमोऽर्थः ॥ ४५ ॥

दाधीयवंश उद्ये ल्युदियाय कास-
ल्योपाह्वयश्छिर इन्नो द्विजराभवक्षः ।
तस्यात्मजेषु किल पञ्चसु पूर्वजन्मा
श्रीमाधवोऽधरत धीरधुरन्धरत्वम् ॥ ४६ ॥

अेकात्मवृत्तरथने विदधत्प्रतिज्ञा
शास्त्रार्थसंलपनमाधित यः सभासु ।
श्रीगड्गुलालभुधतर्कगिरेशतारा-
नाथादिभिर्गुणिवरैश्च बहुप्रशस्तः ॥ ४७ ॥

तत्पुत्रयोर्भगवतीतिपदादिलालो
ज्येष्ठोऽस्ति पण्डितवरः पितृलब्धविधः ।
तस्याऽनुजेन य सुशिष्यवरेण नित्या-
नन्दाभिधेन बुधपादसुकिङ्कुरेण ॥ ४८ ॥

अेष स्तवोऽरवि मयोत्सववैजयन्त्यां
सम्पूर्णवासरमडाधुरि वै जयन्त्याम् ।
लोकान् प्रमोदजलधावनुमज्जयन्त्यां

वर्षेत्रिषडनवकुगे ङनुमज्जयन्त्याम् ॥ ४८ ॥

पुरोभागितया डीनाः पुरो भागितया युताः ।

उत्साडयेयुरत्राऽऽर्या दयादृक्पातनेन माम् ॥ ५० ॥

धृतिश्रीयोधपुरस्थदाधिमथ (दाडिमा) कासव्योपाप्य-

धीरधुरीणश्रीमाधवात्मजाऽऽशुक्रवि

पण्डित नित्यानन्दशास्त्रिरचितः

श्रीमारुतिस्तवः समाप्तः ॥ शुभं भवतात् ॥

Encoded and proofread by Shree Devi Kumar shreeshrii at gmail.com

Shri Maruti Stava

pdf was typeset on October 21, 2019

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

